Noviny Dělnické mládeže Odpovědnost, síla, čest! 1. ledna 2011

Hlas mládeže

Vydává občanské sdružení Dělnická mládež. Šéfredaktor: Erik Lamprecht. Ročník III., číslo čtvrté. Adresa Hlasu mládeže: Dělnická mládež, Ciolkovského 853, 161 00 Praha 6.

Web a e-mail: delnickamladez.cz, info@delnickamladez.cz. Bankovní konto: 228 787 719 / 0300. Foto a reprodukce: archiv Hlasu mládeže. Registrováno pod reg. č. MK ČR E 19540. Tento výtisk je zdarma.

Akce „Školní dvůr“ zahájena

Pondělí 20. září 2010 se stalo určitým významným milníkem v éře novodobého nacionalismu a vývoje prezentace našich myšlenek na veřejnosti. Ovšem pouze za okolnosti, že bude nový způsob aktivit Dělnické mládeže zdrojem inspirace a také probuzení aktivistů napříč celou republikou. A o co že se to konkrétně jedná?

Ideologický aspekt akce „Školní dvůr“

Akce „Školní dvůr“ je záštitou aktivit nejrůznějšího druhu, vedených s hlavním cílem, kterým je ideologické podchycení české a moravské mládeže. Ideologie a obsahová náplň Dělnické strany sociální spravedlnosti a její kulturně-osvětová činnost vykonávána z velké části právě Dělnickou mládeží pak vede ke zkvalitnění a upevnění potenciálu ukrytého v mladé českomoravské generaci.

Akce „Školní dvůr“ vychází z pochopení skutečnosti, že právě mladá generace může být garancí lepší budoucnosti v našem státním zřízení.

Hlavní prioritou tedy je umožnit distribuci našich materiálů mezi mládeží, aniž by docházelo k tendenční mediální dezinformaci a tím tak umožnit, aby se mládež mohla seznámit přímo s materiály, které náš světonázor předkládají nezkresleně.

Touto činností pak následně umožnit rozvoj a působení národního a sociálního ideálu v rámci mladé populace.

Vycházíme z historicky mnohokrát potvrzeného předsvědčení, že zdravý a upřímný idealismus, který je zároveň zakotven v neměnných univerzálních hodnotách determinovaných přírodními zákony, představuje tu nejlepší možnou prevenci v boji s neduhy dnešní civilizace, kterými je zasažena právně naše mládež.

Světonázor, který je na politické úrovni prezentován Dělnickou stranou sociální spravedlnosti a na úrovni kulturní Dělnickou mládeží, klade důraz při výchovné činnosti v rámci mladé generace na:

1. Věrnost ideálu – tedy věrnost sama sobě, která se projevuje odrážením ideálu v charakteru jednotlivce a tím tedy také osobním morálním kodexem, který je aplikován v různých oblastech lidského života

2. Prezentace ideálu – nejvhodnější prezentace ideálu je tedy podmíněna právě jeho niterným prožitím

3. Boj proti materialismu – důsledkem materialismu byl jak komunismus, tak také zločinný kapitalismus, který zažíváme dnes. Opozicí oběma zvráceným projevům materialismu se musí stát to, co vrací člověku jeho přirozenou pozici v tomto světě – tedy národní socialismus

Politický aspekt akce „Školní dvůr“

Mladí lidé se obecně neztotožňují s tím, co je nám představováno jako „politika“. Zatuchliny v poslanecké sněmovně se v žádném případě nepodobají vzorům mládí a vitality. Korupce a kriminální jednání „těch nahoře“ rozhodně neodpovídá čisté politice mládí.

Ne, mládež volá po změně. Politikou mladých musí být rozuměno to, že se chtějí a mohou aktivně zasazovat o zlepšení stavu našeho národního společenství. Právě ona spoluúčast a možnost věci ovlivňovat a měnit – svým osobním aktivismem – je to, co žene mladé vpřed. A to také mladým nabízíme…

Mládí vpřed!

Co je typické pro nás mladé a mládež obecně?

Je to nestálost, dynamičnost, energie a přímočarost! Tyto věci ústí ve zdravý radikalismus – tedy razantní odmítání toho, co je špatné, a zároveň zasazení se o to, co je dobré.

Zdravý radikalismus – ten musí být hnacím motorem pronárodně smýšlející mládeže!

Proto:

- Nelíbí se ti stav naší země a poměry, které v ní panují?
- Nesouhlasíš s protěžováním menšin na úkor našinců?
- Ctíš ideál kamarádství a jsi odhodlaný svým aktivismem prospět celku, který je dennodenně podroben vymývání mozků?
- Chceš bojovat za správnou věc proti bezpráví efektivními prostředky?
- Myslíš národně a sociálně?
- Chceš být NĚKDO?

Pak podpoř iniciativu „Školní dvůr“!

Jakékoli podněty, nápady a možnosti propagace vítáme. Jsme otevření všem – nehledíme na subkulturu nebo na hudbu, kterou posloucháš. Ne, důležité je to, co má kdo v hlavě.

Přispěj svou špetkou do mlýna!

Veškeré podněty pro činnost Dělnické mládeže či strany směřujte na kontaktní mail info@delnickamladez.cz. Budeme rádi za každý z nich!

A jak proběhlo první kolo akce Školní dvůr?

Vše se plánovalo předem a poměrně dlouhou dobu. Inspirace přišla z Německa, kde již podobné akce probíhají pod záštitou NPD (Nationaldemokratische Partei Deutschlands) nějaký ten čas. Proč tedy něco, co je pozitivní a vede k větší informovanosti mládeže neuskutečnit také v našich podmínkách? A tak se zrodila myšlenka akce „Školní dvůr“.

Tedy v týdnu 20.-24.9.2010 se v Mostě, Chomutově, Praze a v Brně, které se v poslední době stalo jakousi baštou mládežnického sdružení Dělnická mládež, uskutečnila první nárazová vlna akce „Školní dvůr“.

Již dopředu jsme byli nuceni kalkulovat s tím, aby byla celá akce v rámci našich omezených možností maximálně úspěšná. Proto bylo vytvořeno několik týmů po třech či čtyřech jednotlivcích, které zvolily takové školy, kde by naše národněsocialistická myšlenka mohla mít větší potencionální úspěch.

Na vybraných středních, ale částečně i základních školách naše týmy rozdávaly materiály Dělnické mládeže – tedy především Hlas mládeže a mnoho jiného, jako letáky a další tiskoviny, které, jak jsme věřili, mohly svým obsahem mladé zaujmout a ukázat naši pravou tvář.

Důležitým faktorem byla také spontánní diskuse se studenty, kdy nám byly pokládány dotazy, na které jsme odpovídali s cílem, osvětlit základní pilíře naší ideologie a vhodně je tak zprostředkovat těm, kteří se s námi potkali.

Průběžně zveřejňujeme jednotlivé reporty z každého města, kde se akce uskutečnila. Akce „Školní dvůr“ nadále probíhá a nejrůznější aktivity se budou uskutečňovat po celý rok. S jejími výsledky budeme prostřednictvím našich internetových stránek postupně seznamovat veřejnost. Věříme, že se naše snaha nemine účinkem a podaří se nám vyvolat novou vlnu zájmu o národní hnutí mezi mladými lidmi.

-red-

17. listopad v podání Dělnické mládeže

17. listopad je v naší zemi prý dnem boje za svobodu a demokracii. Že to s tou svobodou a demokracií ale není až tak žhavé, vidí dnes každý soudný člověk. Symbolicky toto znovu potvrdil verdikt soudu, kdy byli den po výročí tzv. Sametové revoluce (přesněji Sametového podvodu) odsouzeni představitelé opoziční politické strany za projevy na politickém mítinku.

Jak výstižné pro ten náš smutný stát, který se tak rád honosí přívlastky svobodný a demokratický. Tady ovšem platí to pravidlo, že tam, kde se o svobodě nejvíc mluví, jí ve skutečnosti bývá nejmíň. V atmosféře novodobého honu na čarodějnice, kdy jsou dávány exemplární tresty za politické projevy, lepení samolepek či kupování pietních věnců; ve společnosti lhostejné k problémům druhých, je tu jediná síla, která se nikdy nesmíří s bezprávím. 17. listopadu všichni nacionalisté a vlastenci, kteří jednají v dnešní materialistické době tolik odlišně od šedé masy, uskutečnili nejrůznější akce, aby vyjádřili svůj odpor k režimu, který je ovládán penězi a egoismem.

A tak se v tento den i aktivisté Dělnické mládeže zapojili do nejrůznějších kreativních akcí. Vedle účasti na Pietním pochodu v Janově a vylepování letáků se už jaksi tradičně odehrála nejvýraznější akce v moravské metropoli – v Brně. Podobně jako na jaře letošního roku jsme zvolili kreativní formu jakési spontánní demonstrace.

A tak se v daný den na daném místě sešli naši členové, kamarádi a sympatizanti v očekávaném počtu, aby se připravili na akci. Tady se také sluší pozdravit „ochránce svobody a demokracie“ z StB, vlastně KRIPO, který „nenápadně“ (tak jak to umí jen oni) posedával u vedlejšího stolu…

(Pokračování na straně 2)

17. listopad v podání Dělnické mládeže

(Pokračování ze strany 1)

Zvolili jsme poměrně originální a nenásilnou formu protestu. Téma bylo nasnadě. Aktuální dění v naší zemi ve znamení politických procesů musí být každému slušnému člověku trnem v oku. Předem jsme si připravili 2 transparenty s výmluvnými hesly a oprášili jsme kostýmy „strašidel“, které se nám již v minulosti osvědčily. Mezi těmito transparenty se pohybovali naši 4 kamarádi převlečení symbolicky do vězeňských kostýmů, kteří rozdávali kolemjdoucím tématické letáky a další materiály.

Znovu jsme operovali s faktem, že výstřední neagresivní vzhled vyvolá v lidech zájem a dychtivost. Musíme totiž bořit zažité předsudky o národním hnutí jako o spolku holohlavých tlučhubů. Prezentace našich ideálů musí být vždy podána jak na patřičné úrovni, tak i takovým způsobem, aby věc pochopil dělník z fabriky i studovaný doktor.

Většina lidí, kteří nás často sami zastavovali, aby se informovali a dozvěděli víc, nám dávali za pravdu ve věci tzv. Sametového podvodu. Škoda, že lidé nejsou schopní se taky proti dnešním lžím postavit i jinak.

Snad jedinou negativní a zároveň zarážející vložkou byla poznámka pána okolo čtyřicítky o tom, že jsme nezažili 50. léta, tak nemáme prý co vykládat o politických vězních. Pomineme-li skutečnost, že sám muž daná léta v aktivním věku rozhodně nezažil, pak se dostáváme právě k jádru celého problému. Dnešní realita je totiž naprosto stejná jako v padesátých letech. Znovu je tu vytyčen jasný nepřítel státu – dnes tzv. extremisté. Znovu jsou demonstrativně perzekuováni nepohodlní lidé na základě politických aktivit. Znovu se lidé bojí vyslovit určitá „nekorektní“ slova či slovní spojení. Znovu mají lidé problémy v zaměstnání a při studiu pro svou politickou orientaci. Znovu je tu totalita!

Jak to ostatně jinak nazvat? V demokratické společnosti funguje politická pluralita a jednotlivé názory se veřejně střetávají. V totalitním systému je daný ten správný názor a představitelé opozičního jsou potírání. Je dnes skutečností první nebo druhá věta? To ať posoudí čtenář sám…

Nicméně naše akce, kdy jsme dali jasně najevo svůj odpor vůči všemu zkaženému, co nám přinesl 17.listopad 1989, se nesla jednoznačně v pozitivním duchu a snad jsme aspoň někomu pomohli otevřít oči, aby se začal zajímat také o dění okolo sebe a ne jen se starat o svůj „denní chléb“. Také věříme, že tato akce se stane inspirací dalším mladým idealistům k vlastním aktivitám.

Sedmnáctému listopadu snad už i do budoucna zůstane přívlastek „Den odporu“. Odporu vůči všemu zkaženému, co nám přinesl 17.listopad 1989. Ale přestože nám berou svobodu za naše slova a činy, my zůstáváme v duchu svobodní…

Erik Lamprecht, předseda DM

Mikuláš zavítal i mezi nejmladší nacionalisty

Kdo by neznal sv. Mikuláše se svou družinou andělů a čertů? Jistě si každý z nás vzpomene na své dětství, kdy sv. Mikuláš večer 5. prosince u dveří zazvonil a ptal se nás, zda jsme byli celý rok hodní, poslouchali rodiče a jestlipak umíme nějakou říkanku či zazpíváme písničku.

Faktem zůstává, že se sv. Mikuláš narodil ve třetím století n.l. do jedné řecké rodiny. Byl velmi zbožný a po smrti otce měl dědictví rozdat chudým. Tady byl nejspíše položen základní kámen dnes tak rozšířené tradice, která se postupně šířila z Malé Asie od 10. století do celé Evropy. V našich končinách se utkvěla představa Mikuláše jako staršího biskupa s dlouhým vousem a vyššího vzrůstu. Společně v noci z 5. na 6. prosince pak s anděly a čerty všichni obcházejí stavení; andělé s Mikulášem roznášejí dárky, čerti se starají o symbolické „trestání“ a „strašení“ zlobivých dětí. Celkově je Mikuláš jakousi přípravou na Vánoce, kdy se nerozdávají příliš hodnotné dary, ale spíše jen nějaké pamlsky nebo malé dárky pro štěstí.

Jelikož se členové Dělnické mládeže zavázali ke svému světonázoru, kde je zakotveno mimojiné pouto k uchování kultury a tradice, tak nelenili a zapůjčili či ve svém volnu vyrobili potřebné kostýmy a vydali se na večer po pár rodinách za malými dětmi rozdávat menší dárky či ty méně poslušné čertovsky poučit. Tu a tam se některé dítko bálo, avšak po několikatiminutovém rozhovoru jsme byli od některých odměněni čilou konverzací. Každé si však zasloužilo od Mikuláše nějaký ten drobný pamlsek a s příslibem konání dobrých skutků mohl jít čert, anděl i Mikuláš zase dál...

Jiří Dudák, DiS.

Den za Moravu

Jak možná víte, 7.8. se v Brně uskutečnil „Pochod pro Moravu“. Akce pod záštitou DSSS, na které se sešli kamarádi z hnutí a strany, kteří mají povědomí o své moravské identitě. Akce se povedla a myslím, že některým z nás se na ní otevřely nové obzory. Tato akce nebyla vyloženě politickou, jak bylo řečeno v jednom z projevů, žádná strana nemá patent na moravanství, ale sešli jsme se hlavně proto, abychom deklarovali svůj nesouhlas s bezohlednou či účelovou asimilací moravského národa.

A právě proti těmto neduhům je i Moravská národní obec, která nesdružuje lidi na základě politické příslušnosti, ale národní, chcete-li moravské uvědomělosti. Právě pod její patronací proběhl dne 25.9.2010 5. ročník Dne za Moravu.

Ani my, členové Dělnické mládeže nebo strany jsme si nechtěli nechat ujít tento ročník dnes už tradiční akce. Celodenní program sliboval zajímavý kulturní zážitek. Sešli jsme se na zahájení v brněnských Denisových sadech, pod kostelem Svatého Petra a Pavla a za zpěvu pěveckého sboru jsme se pomalu seznamovali s prostředím. Obklopeni moravskými vlajkami a lidmi v krojích jsme si také vyslechli úvodní slova pořadatele.

Než se všichni účastníci narovnali a zařadili do průvodu, který měl co chvíli vyrazit směrem na první místo zastávky, tedy Zelný trh, stihli jsme ještě mezi sebou prodebatovat úroveň organizace a pochytili jsme i pár nápadů, kterými se můžeme napříště nechat inspirovat při organizování našich akcí. Po krátkém rozhovoru už ale byl čas vyrazit.

Za doprovodu bubnů jsme se vydali s průvodem na Zelný trh, kde jsme si vyslechli lidové moravské písně mužského pěveckého sboru. Poté jsme se přesunuli na Dominikánské náměstí před bývalé sídlo moravského zemského parlamentu, kde byla tak jako každý rok přednesena Deklarace Moravanů. Přesun na Náměstí svobody byl krátký, ale hodnotný. Zde jsme se dostali mezi spoustu lidí, kteří mají pramalé povědomí o svém původu a o moravanství, ale to je právě účelem takových akcí. Ukázat a prezentovat se před lidmi v dobrém světle a hlavně nějak pozitivně zaujmout. K tomu opět posloužil zpěv mužského sboru a krátké taneční představení.

Poslední zastávkou pochodu bylo Moravské náměstí. Zde se připravilo pohoštění, tedy stoly s moravskými koláčky a buchtami na ochutnávku, dále pak místo, kde se dala zakoupit trička s moravskou tematikou. Zde pochod končil, a tak jsme si vyslechli poděkování a zhodnocení této části akce od pořadatelů a čestných hostů, mj. i ze Slovenského hnutí obrody. Dále Den za Moravu pokračoval po delší přestávce poznávací procházkou s průvodcem po moravské metropoli a hodovými slavnostmi. Zde však naše účast končila a další pokračování už bylo vedeno individuálním zájmem.

Pro mě osobně byl Den za Moravu pěknou a hlavně užitečnou akcí. Vřele vítám každou takovouto iniciativu, která lidem tady u nás na Moravě ukazuje, že Morava byla, je a bude, a že by nikdo z Moravanů neměl zapomínat na své předky a na historii, která nás s nimi pojí. Příjemně stráveným dnem se zdál být také pro ostatní členy naší skupiny, a tak věřím, že se tu sejdeme na příští 6. ročník znovu.

Jakub Svoboda, předseda MO DM Brno

Dělnická mládež se stala adoptivním rodičem Korely chocholaté

Členové Dělnické mládeže se rozhodli finančně podpořit brněnskou zoologickou zahradu. Přispěli na chov Korely chocholaté částkou, která zhruba odpovídá ročním nákladům na chov, čímž se Dělnická mládež stala jejím adoptivním rodičem.

Tiskový odbor DM

Svobodu politickým vězňům!

„Je to dneska hrůza vám teda řeknu. Člověk žije od výplaty k výplatě, do toho si ti nahoře pořád vymýšlejí, co všechno nemáme ještě platit“. „Ano, máte pravdu, je to úplně stejné jako za komunistů, dřív měl člověk aspoň jistou střechu nad hlavou, snad jen ti političtí vězni dnes už nejsou“.

Tak přibližně takovýto rozhovor jsem vyslechl minulý týden cestou z práce od spolucestujících v autobuse. Tyto postarší dámy rozebírající politickou situaci v naší zemi měly jistě zdravý pohled na dnešní svět a takřka úplnou pravdu. Až na jeden detail…

Věřím, že většina lidí žije v mylné představě, že, přestože je doba zlá a poctivým lidem nepřející, žijeme ve svobodné společnosti. Sice jsou sociální jistoty pro běžné lidi vzdálený pojem, ale máme tu aspoň svobodu a demokracii… Takový stav je zcela pochopitelný, přesně toho se Systém také snaží docílit. Političtí vězni, tedy lidé věznění za svoje politické aktivity, nejsou ale dnes žádnou výjimkou. V tomto ohledu tu není žádný rozdíl oproti minulosti.

Domovní prohlídky, vazební příkazy na základě vylepování samolepek, pronajatí hudebního sálu, příspěvku na internetovém fóru… To je dnešní realita. Avšak, že Systém trápí nějaké nálepky si může myslet jen ten největší naiva. Tyto nálepky mají pouze roli záminky, na jejímž základě se režim zbaví určitého člověka. Sluhové Systému (žoldáci zaměstnaní jako příslušníci kriminální policie, BiS atp.) si nejprve vyberou lidi, které zkrátka dostanou, a až poté si najdou záminku, na jejímž základě se dotyčného zbaví. U někoho poslouží nálepky, jiný je obviněn z organizování ohlášeného shromáždění, přestože nebyl (!) nahlašovatelem a tak můžeme pokračovat donekonečna.

Přesně na tomto principu funguje totalitní stát. Pod různými záminkami ničí svoji politickou opozici. Bude mi ještě někdo namlouvat, že žijeme ve svobodné a demokratické společnosti?

Každý režim si vytváří svoje nepřátele, dnes jsou jimi tzv. extremisté. Extremisté nebo neo-

nacisté – tato diskreditující označení jsou také záměrně vytvořenými prázdnými pojmy. Podobně jako za minulému režimu se političtí oponenti označovali za antisociální živly, rozvratníky apod.

Představitelům dnešního režimu bych za normálních okolností ani nevyčítal, že nás jako svoji politickou opozici nějak perzekuují. Chápu jejich obavy o vlastní osud v případě otočení pozic s námi – národními socialisty. Pro dnešní vlastizrádce, kteří práci viděli nanejvýš z okýnka spolujezdce svého služebního superba, je představa odpracování si svých zločinů v dolech opravdu hororovou představou. Nevyčítal bych jim tedy tyto perzekuce, pokud by se však nezahalovali neustále do líbivých frází o svobodě, demokracii, pravdě, lásce a kdo ví, čím vším.

Tento režim je totiž ve skutečnosti ta nejhorší možná forma vládnutí. Na povrchu vábivá, lidi klamající, ale pod povrchem v samém jádru má tvář obludné bestie, ďábla ovládajícího naše životy, které pro něj neznamenají naprosto nic, možná tak číslo v seznamu.

Ovšem ti, kteří dnes disponují mocí si neuvědomují, jaký protivník proti nim ve skutečnosti stojí. Snaží se nás vykreslit jako rasisty a rváče, nechtějíc pochopit v čem tkví jedinečnost našeho světonázoru. Naše srdce nejsou naplněna nenávistí, ale naopak touhou po svobodě a pravdě. Touhou vykřičet tuto pravdu do celého světa. A v tom nám nezabrání ani ďábel s lidskou tváří, ani žádný jiný představitel dnešní tyranie.

I když my náš zápas nejspíše nedotáhneme do vítězného konce, stačí nám skutečnost, že budeme ve svém životě jednat, jak nám velí naše čest. Protože naše hnutí pravdy a svobody nelze zastavit na věky. Jednou se hráz protrhne a budeme to my, kdo tu bude stát s hlavou nahoře a soudit dnešní prospěcháře. Budeme to my, jehož vlajky budou vlát ulicemi.

Stejně, jak se dnes jeví Systém neporazitelným, tak naše hnutí nemůže podlehnout represáliím. Naše jednání totiž nevede touha po vlastním prospěchu. Touha po svobodě je silnější než dnešní faleš. Takže vzhůru do boje kamarádi, čest nám velí nepřihlížet, ale bojovat!

Erik Lamprecht, předseda DM

Úskalí placeného školného

Jako jeden z hlavních bodů svého programu avizuje vládní trojkoalice zavedení placeného školného na českých státních vysokých školách. Shodli se na tom hned po květnových volbách do Poslanecké sněmovny parlamentu ČR předsedové všech koaličních stran. Argumentují například tím, že nyní spousta lidí, např. lékařů, vystuduje u nás za státní peníze a pak jde pracovat do zahraniční nebo tím, že existují lidé, kteří studují až do 26. roku života, do kdy mají na školství za státní peníze nárok, a přitom ze škol odchází a nedostudují je a prakticky jen využívají studentských výhod. Jsou to ale dostatečné důvody?

Pokud bude školné na VŠ skutečně zavedeno, bude to znamenat jedině prohloubení sociálních rozdílů mezi vrstvami obyvatel (posedlost současné vlády zničením střední třídy je zjevná) a zhoršení školství obecně. Přitom řešení problémů uvedených výše by bylo jednoduché. Lidé studující za státní peníze by museli zkrátka zůstat několik let po studiích v naší republice a pracovat tak pro české občany. Bezplatné školství by se dalo také podmínit dobrým prospěchem. Jak bychom asi dopadli, kdyby všichni odborníci odcházeli z ČR pryč do zahraničí?

Dále nám vláda slibuje, že školné by se dalo platit i zpětně, když vystudovaný vysokoškolák začne pobírat mzdu „vyšší než průměrnou“. I to je ovšem věc, na kterou doplatí dolních 10 milionů a profitovat na ní bude pouze úzká skupina podnikatelů. Například majitel firmy, jehož syn studuje na VŠ, může po ukončení studia synka přijmou do své firmy. Formálně mu bude vyplácet např. minimální mzdu a zbytek mu bude dávat bokem. Synáček tedy na průměrnou mzdu nikdy nedosáhne a vystuduje si úplně zadarmo. Školné tak bude zase jen pro někoho.

Jan Mrázek

Kdo je skutečný extremista?

Stále a dokola slýchám, že my národní socialisté jsme bandou vysoce netolerantních extrémistů. Ale kdo se tu dnes chová extremisticky? Kdo je tu dnes netolerantní? Jsem přesvědčena, že my to rozhodně nejsme! Naopak, jsme tolerantnější k lidem jiného názoru více než oni k nám. Když dnes někomu z jiné politické strany řeknete, že jste členem DSSS či DM, hned se tato netolerantnost ukáže.

Mohu dát osobní příklad. Bydlím nyní na vesnici, kde je už asi běžné, že, jak se někde něco šustne, ví to rázem všichni. Máme zde poštovní doručovatelku, s kterou jsme vycházeli naprosto normálně až do okamžiku, kdy jsem šla v parlamentních volbách do volební komise v naší vesnici. A z ničeho nic se s paní poštovní doručovatelkou už nedá ani mluvit.

Když mi přijde něco doporučeně, hodí mi jen lístek do schránky a ujede, už se ani neobtěžuje zvonit. Je zřejmé, kde nastal problém. Paní doručovatelka s její matkou kandiduje u nás ve vesnici za KSČM, a tak se přeci nebude chovat v práci profesionálně a slušně jednat s někým, kdo má něco společného s tou tzv. netolerantní a extremistickou stranou. Z toho si však nic nedělám, opravdu už mi dávno došlo, že netolerantní jsou zde úplně jiní lidé než-li my.

Ale to, co se děje poslední dobou je i na mne moc. Je to něco, co zvládne opravdu jen a jen ubožák. Naše vesnice je totiž plná psů a nikdo s tímto nemá jediný problém. Jen v naší domácnosti se to za poslední dobu stalo již podruhé, což asi nebude náhoda.

Poprvé to bylo někdy před měsícem, náš pes celý večer zvracel a vyzvracel hromadu modrých granulí, které se používají jako jed na slimáky, ale někteří ho používají jako jed na psy. Pes byl celý den jen na naší zahradě, kde nic takového nemáme. Takže mu to tam musel někdo hodit, naštěstí to ale vše vyzvracel a byl v pořádku.

Ale minulý týden jsem zažila něco otřesného, co bylo moc i na mne. Náš pes byl úplně bezvládný a nezvládl se ani udržet na nohách. Ihned jsme vyrazili na veterinu, kde dostal injekci na uklidnění, ale paní veterinářka to s ním neviděla moc nadějně. Byl jako zfetovaný, nemohl ani polykat, ani se jakkoliv hýbat. Když v noci začal přicházet k sobě byl úplně horký, stále se snažil postavit na nohy, ale nešlo to a stále přepadával, snažili jsme se ho tedy udržet, aby ležel a nenamáhal se. Takže jsme s ním byli celou noc vzhůru. K ránu se už začal stavět na nohy, v tu chvíli se mi hrozně ulevilo. A jsem hrozně ráda, že se z toho zvládl dostat. V některých chvílích jsem totiž opravdu myslela, že je konec. Byl to pro mě otřesný zážitek a nechtěla bych ho zažít znovu.

Skutečně na tom nechápu jediné, jak někdo může být tak bezcitný a mstít se přes zvíře, které mu nic, ale naprosto nic, neudělalo?! Toto je opravdu vrcholná nechutnost. Nikdy by mne ani nenapadlo mstít se takto někomu, kdo má jinou politickou příslušnost. Ten, kdo to udělal je dle mého extrémistou a absolutně netolerantním člověkem, ne my. My se takto rozhodně nechováme! Doufám jen, že jednou zjistím, kdo to byl…

Lucie Šlégrová, místopředsedkyně DM

Svatý Václav – symbol vlastenectví, vzdělanosti a čestnosti

28. září si připomínáme světce – člověka, který se už v dávnověku dějin stal symbolem češství a životním vzorem pro všechny Čechy, česky myslící a cítící. A nejen pro ně! Svatého Václava s námi dnes uctívá celá křesťanská Evropa.

Svatý Václav byl ve své době mimořádně vzdělaný muž. Ovládal tři jazyky: staroslověnštinu, latinu a řečtinu; v 10. století to nebylo běžné ani mezi králi a panovníky, natož mezi šlechtici.

Svatováclavská tradice je v naší zemi jedna z nejsilnějších. Nepodařilo se ji zlomit ani komunistům za totality. Tehdy se snažili světcův význam snížit osočením, že Němcům, kteří vtrhli na naše území, upsal výkupné, namísto aby se s nimi pustil do boje. Byl by to boj předem prohraný. České země v té době nebyly vojensky vyspělé a Němci měli silnou početní převahu. Moudrý panovník tak zabránil krveprolití a zachránil mnoho životů na obou stranách.

Václavova obliba je dána dlouhodobou církevní tradicí, v 18. a 19. století byla ještě posílena obrozeneckými snahami. Jeho věhlas v Čechách rostl a stoupal už od poloviny 11. století, nakonec jej podporoval i jeho samotný vrah Boleslav. Mimo jiné kladné vlastnosti byl a je vyzdvihován i jeho mravní život, zbožnost i úcta k životním hodnotám, soucítění s chudinou. Nestrpěl, aby se komukoli stala křivda, poskytoval přístřeší a pohostinství pocestným. Málo je známa skutečnost, že vykupoval otroky od převážně židovských obchodníků a dával jim svobodu. Byl osobně statečný.

Jeho pozemský život skončil na schodech kostela 28.září roku 935 rukou vrahovou, rukou bratra Boleslava.

Hmatatelnými atributy po celé věky trvající Svatováclavské tradice jsou kostely jemu zasvěcené, kterých je zejména v Čechách nespočet. Svatováclavská koruna, atribut z nejčeštějších, kterou král Karel IV. nechal zhotovit ke korunovaci všech budoucích českých králů a panovníků. A socha světcova v Praze na náměstí po něm pojmenovaném. U sochy se Čechové scházejí v časech radostných i smutných – v těch zejména.

Všichni Čechové bez rozdílu náboženského vyznání by měli před touto velkou osobností národa sklonit hla-

vu a svým životem její příklad následovat. To, co on kdysi budoval a naším předkům předal, bychom měli chránit a zvelebovat. A nedopustit, aby na místo řádu a práva u nás vládla anarchie; to, čemu komunisté říkají internacionalismus, „bratrská pomoc“ jako v roce 1968.

Aby tehdejší Sovětský svaz mohl snáze zabírat a ovládat okolní státy, musel potírat národní cítění jejich obyvatel, a taky to tvrdě prováděl. U nás celých 40 let. My mladší jsme tuto dobu naštěstí nezažili, ale měli bychom ji mít stále na paměti a poučit se z ní, abychom jednou – a možná brzo – nebyli nuceni si dějiny zopakovat. Jak je možné, že zločinná komunistická ideologie může být u nás hlásána volně a beztrestně, zatímco jiné ideologie jsou zavrhovány, zakazovány a jejich hlasatelé pronásledováni a tvrdě trestáni?

Nemělo by nám být lhostejné, kde a jak žijeme. Spojme své síly, spojme se v jeden pevný svazek založený na národní tradici. Buďme jednotní, časem se svých práv domůžeme. Osobně věřím, že když budeme ctít hodnoty, které ctil Svatý Václav, nebudeme na náš boj za své právo sami.

Každý stát, každá kultura, každý národ i každý člověk musí mít svůj životní vzor, ideu, kterou ctí, hodnotu, kterou klade v životě na první místo. Vzor, k němuž upírá zrak i mysl ve chvílích nejtěžších, kdy se cítí zcela bezmocný. Tehdy potřebuje mít ochránce, patrona, spolubojovníka za právo. Aby mu dodával sílu vytrvat. Svatý Václav splňuje tuto představu beze zbytku. Je naším českým symbolem vlastenectví, obrazem dobrého křesťana, člověka i panovníka.

Braňme cíle, které vytyčil Svatý Václav, aby se v Čechách obnovila spravedlnost, spravedlivý řád. Aby nebyli protěžováni cizinci na úkor Čechů. Aby se obnovila vymahatelnost práva. Aby bylo měřeno stejným metrem. Aby z ekonomického koláče neujídali ti práceschopní, kteří se o jeho vznik nijak nezasloužili. Braňme činy, kterých chtěl Svatý Václav dosáhnout před pokrytci a nepřáteli našeho národa a na mysli vždy mějme větu: „Svatý Václave, vévodo české země, kníže náš, nedej zahynouti nám ni budoucím!“

Jiří Dudák, DiS.

Vlasta Pechanec: Už stříhám metr!

Jednatřicetiletý Vlastimil Pechanec si odpykává sedmnáctiletý trest za údajnou vraždu s rasovým podtextem. Kolem případu je spousta nejasností, a přestože Vlastimilovi nikdy nebyla prokázána vina, byl odsouzen na 17 let vězení. Lidé seznámení s případem mají za to, že celý proces měl politický podtext. O tom, že vše nebylo při procesu úplně v pořádku také napověděl pořad TV Barrandov „Suďte je“, kde při rekonstrukci případu odborníci rozhodli o Vlastově nevinně. Na okolnosti Vlastova případu a mnohé další se jej ptala Lucie Šlégrová.

◆ Velice Tě zdravím a děkuji za možnost rozhovoru s Tebou. Jsi pro mne totiž velice silnou a obdivuhodnou osobností. Málokdo by takové nespravedlivé věznění tak dlouho zvládl. Patří Ti můj obdiv. Jak dlouho přesně jsi už takto vězněn a kolik Tě ještě čeká? Odpočítáváš to nějak?

Srdečně Tě i všechny věrné přátele, tak i čtenáře Hlasu mládeže, zdravím naším kamarádským pozdravem a je mi potěšením odpovědět na Tvé otázky.

Kauza mého uvěznění je myslím většině čtenářům dostatečně známá z mých rozhovorů (tento je v pořadí 14.) a z webu www.pechanec.info, který do nedávná fungoval. Také mám zprostředkovaně zhotovené profily např. na Facebooku, kde jich je více, ten oficiální je Veřejný protest Svitavy a také mám profil na serveru lide.cz. Schopné administrátory a přispěvatele bych uvítal, zvláště na téma bezpráví, politické procesy současnosti, policejní razie a šikana opozice.

Vězněný jsem tedy od 21.7.2001, kdy pro mne přijela policie, po předešlé domluvě, jako svědka v kauze pobodání cikána Otto Absolona v baru „V Zatáčce“ ve Svitavách předešlý den. Mé svědomí je čisté, ale Systém si mne vybral jako pachatele, a to i přes důkazy o mé nevině. Jako politicky nekorektní nacionální aktivista jsem se jim jako pachatel hodil, a tak jsem se stal obětí této justiční mafie a její podlé demagogie. „Boj“ však pokračuje! Jsem zde již 9 let. Původně mi byl udělen trest za rasově motivovanou vraždu 13let, tak jsem se odvolal a vrchní soud v Praze (známý demagog Judr. Martin Zelenka) mi udělil trest 17let ve zvýšené ostraze.

Skandální je, že jeden ze svědků, který prokazuje mou nevinu, nebyl nikdy vyslechnut, a když se přihlásil sám, tak byl Policií ČR odmítnut!

Jsem už v polovině celkového trestu, ale stále to nevzdávám. Dokonce už stříhám metr. Důležité je i přes neštěstí myslet pozitivně, než si přivádět další neštěstí a topit se v něm. Takovou radost mým věznitelům přeci nemohu udělat.

◆ Jaké poměry na Borech panují? Co vše musíš zvládat?

Od samého začátku jsem zde terčem šikany a zákazů. Jsem na malé cele 4x2m, kde jsem sám, což mi ale celkem vyhovuje. Možnosti jsou zde však velmi omezené, jelikož je zde ve zvýšené ostraze asi jen okolo 15-ti vězňů z 1200. Snažím se však vždy vzdorovat.

◆ Vím, že máš problém s přijímáním Dělnických listů (DL), a to i přesto, že jsou zaregistrovány Ministerstvem kultury. Dostal jsi k tomu nějaké vysvětlení? Není to snad protiprávní jednání ze strany věznice?

Pravda, v roce 2008 mi byly 2x zakázány přijímat. S právními stížnostmi jsem neuspěl, a tak podal stížnosti pan Mgr. Ladislav Malý. Následně generální ředitel vězeňské služby ČR (Luděk Kula), po právním posouzení jeho odborníků uznal, že zákaz DL byl neopodstatněný. Tehdejší ředitel (Pavel Šefl) byl za to napomenut, aby se to již neopakovalo. Pak jsem DL opět dostával.

V komerčním tisku však následně vyšlo několik štvavých a lživých článků (zejména od Ivany Kottasové z Hospodářských novin, v současné době je zpravodajkou v Anglii). Psalo se tam, že mohu dostávat „rasistické a nacistické“ DL apod. To vydalo další reakci a DL mi zakázal přímo dozorový krajský státní zástupce v Plzni (Judr. Jiří Richter), který má dohled nad Borskou věznicí a jeho zákaz je tedy věznice povinna splnit. Opět mi tedy DL zakázali (24.7.2008). My jsme tedy opět podávali stížnosti, tentokrát na státního zástupce Richtera. Vrchní státní zastupitelství v Praze však stížnost Mgr. Malého zamítl. Odůvodněním bylo, že vzhledem k určitým slovním spojením, jmenováním apod. není možné abych DL dostával. V podobném znění reagoval také tehdejší ombudsman „veřejný ochránce práv“ Otakar Motejl. I když prý není v žádném případě příznivec cenzury. Zkrátka pokrytectví a totalitní praktiky pod zástěrkou tzv. demokracie (přesněji tomu říkám Lžidokracie)!

◆ Máš problém i s jinými materiály nebo jsou komplikace jen s DL?

Problém je také i s jiným tiskem, i přesto, že je zcela legální a neodporuje zákonu o výkonu trestu odnětí svobody (VTOS) či platnému řádu věznice. Většinou si to totiž vykládají po svém. Např. mi nebyly povoleny některé válečné a historické knihy, paradoxně i včetně knihy demagogického tzv. „odborníka na extremismus“ Judr. Miroslava Mareše (Pravicový extremismus a radikalismus v ČR). Navíc o mně v této knize i píše a mám tam několik fotografií. Dále jsem nedostal časopisy Bodyart (pro vyobrazení tetování – ve vězení je jen zakázáno tetovat a nechat se tetovat, nic jiného v předpisech není), Nedávno také prošlo politickou cenzurou několik starších letáků o mé kauze, což řešilo i vedení věznice a dozorový prokurátor Judr. Richter, zda to prý není závadné. I když mi jsou posílány již několik let. Po 2 měsících jsem tedy napsal žádost, že doba na politickou cenzuru je dostačující a žádám o jejich vydání.

Dále od května 2009 čekám např. na knihu Moje probuzení od známého amerického bojovníka za práva našich lidí a bývalého člena sněmovny reprezentantů ve státě Luisiana v USA, Dr. Davida Dukea. Toho se zde také dotkli místní represe, když byl 24.4.2009 zatčen a vyhoštěn z ČR, když měl mít přednášky v Praze a Brně. A to jeho kniha legálně v ČR vyšla u Kontingent press. Proto byl později obvinění za knihu zbaven, ale v naprosté tichosti. Byl tedy neprávem vyhoštěn na přání „vyvoleného“ premiéra Jana Fischera (přes 9let byl členem zločinecké – levicově extremistické – KSČ a to v letech 1980-89 a dnes je členem Židovské obce a různých lobbyistických skupin a klubů), svazáka Martina Peciny, židovských organizací, pseudohumanistů, levičáků a různých pokrytců, co hlásají, že v demokracii se něco a někdo takový nemůže tolerovat, že to ohrožuje naši údajnou svobodu…

◆ Vím, že jsi měl nedávno zvláště těžké období, když Ti zemřel otec (25.11.2009). A ještě jednou tedy přijmi mou upřímnou soustrast. Ale vím, že Ti nedovolili jít na pohřeb, a dokonce Ti byla zabavena i svíčka. Co říkáš na takové jednání v údajně demokratické a svobodné společnosti? A přistupuje se takto ke všem v podobných situacích?

Úmrtí mého táty Vlastimila Pechance (RIP) bylo velmi smutné a bolestivé, poněvadž ležel 10 dní v nemocnici po mozkové mrtvici. Táta se velmi trápil tím, že mne takto nespravedlivě vězní a moc mne mrzí, že až mne pustí nebudu se s ním už moci shledat.

Na pohřeb táty jsem nebyl puštěn ani po žádosti, že bych zaplatil ozbrojenou eskortu, jen abych se tam mohl dostat. Až v den pohřbu 4.12.2009 mi bylo oznámeno, že nemám dostatek peněz na účtu ve věznici. Myslím, že je to především dané tím, že jsem politicky nekorektní běloch. Být Cikánem, černochem, arabem, asiatem či Židem na pohřeb bych se s přehledem dostal.

Místo mne, tak na pohřbu ve Svitavách byla jen moje velká fotografie a plačící rodina. Svíčka mi nebyla předána z nárokového balíku, že bych prý mohl podpálit celu?!

No a já vždy myslel, že k podpálení je třeba mít oheň. Zápalky či zapalovač mít mohu, ale abych zapálil svíčku za svého tátu, tak ji mít nemohu, narozdíl od jiných. Jaký je Systém, takoví jsou i jeho poskoci. Demokracie je falešný pojem, která jen mění své přídavky. Za bolševického teroru – před Sametovým podvodem – zde byla také tzv. demokracie, jen jí říkali Lidová. A svoboda? Ta je zde jen pro „vyvolené“ a parazity, případně levicové extremisty a komunisty! Kolik bylo potrestáno komunistů za své zločiny proti lidskosti? A to potvrdí i renomovaní historici, že komunismus má na svědomí 3x více obětí než nacismus a stále ten počet v některých zemích stoupá. Musí tedy dojít k debolševizaci státní správy a celé naší společnosti, protože oni páchají své zločiny i dnes, jen pod jinými názvy.

◆ Co říkáš na nedávné rozpuštění DS? A co si myslíš o celkových, stále narůstajících represích tohoto státu, jakým je např. i uvěznění předsedy MO DS Praha, Patrika Vondráka, za pouhé lepení samolepek?

Je to jasný znak politické perzekuce vůči politické – pro národní opozici, kterou tento Systém a jeho spřízněná média a jiné různé spolky pseudohumanistů nálepkují jako pravicové extremisty, neonacisty, nacisty, antisemity, rasisty, fašisty…

Což je však každému logicky myslícímu člověku zcela patrné, když tak nazývají každého, kdo je v opozici proti tomuto zločinnému režimu a jeho přisluhovačům bez jakéhokoliv charakteru! Např. studenti protestující proti kryptobolševikovi Paroubkovi byli nazváni fašisty. Studenti, kteří zase protestovali proti zvýhodňování cikánů (tzv. pozitivní diskriminaci) a zamlčování, popřípadě zlehčování černého rasismu, jsou onálepkováni jako rasisté.

DS byla dle mého rozpuštěna v jasném politickém procesu na objednávku vyšších kruhů z tzv. úřední vlády Jana Fischera, kterou ani nikdo z občanů nevolil! A pro tu bylo rozpuštění DS jednou z hlavních priorit, tak jako boj s tzv. extremismem (opozicí). Fakt, že na návrhu vlády k rozpuštění této strany dělal advokát mafiánů, Tomáš Sokol (tzv. ďáblův advokát) a nejdražší advokát v ČR mluví asi za vše. Dále to, že vláda spolupracovala s levicovými extremisty z „AFA“, sionistickými a cikánskými rasisty, to jen ukazuje aroganci státní moci a účelové lži a polopravdy v návrhu a především plnění objednávky ze strany NSS v Brně, což bylo jasně vidět ve vystupování jejich soudců. Také i následné odmítnutí stížnosti proti rozpuštění ÚS, který se tím odmítl zabývat. Pravda je však říci, že obhajoba měla být také lepší, ale jak vyvrátit lži, když je pravda naprosto ignorována.

Nová, nástupnická DSSS se však vydala správným směrem národní politiky, což dosvědčuje i takřka 60 000 (1,14%) u voleb do PS. A to i přes rozpuštění DS, odsouzení vedení DS (jen za své projevy 1.5.2009 v Brně), razie, zastrašování členů a příznivců DS (DSSS), včetně věznění členů DS, jako právě Patrika Vondráka, Michaely Dupové… A to jen za jejich názory! DSSS má tedy jistě svoji budoucnost, pokud vydrží na té správné cestě i přes ty štvavé mediální lži, represe a perzekuce. Kde je totiž vůle, tam je také cesta. Pozitivní také je větší zájem o DSSS u veřejnosti a příliv nového členstva a vznik nových MO.

S kamarádem Patrikem V. jsem v písemném kontaktu. Moc doufám, že bude brzy propuštěn, tak jako všichni naši političtí vězni současnosti. Mají mojí podporu! Boj pokračuje!

◆ Dále bych ráda znala Tvůj pohled na DM, jak hodnotíš tuto mládežnickou organizaci a její činnost? Nemusíš se bát říci i to co by jsi třeba změnil či vylepšil, konstruktivní kritika je totiž vždy na místě. A myslím, že je i vždy co zlepšit, zdokonalujeme se přeci celý život.

DM vnímám od počátku jako konstruktivní občanské sdružení pro naši českou mládež, protože to je cesta, kterou jít. Je to alternativa pro mládež se smyslem pro pořádek, zodpovědnost, lásku k vlasti, přírodu, kulturu, tradice, vlastní identitu a svobodu (avšak tu s daným pořádkem, protože svoboda bez pořádku je chaos a anarchistická utopie a absolutní degenerace našich hodnot).

Vítám aktivity v ochraně přírody (úklid odpadků, sázení stromků apod.), tak jako obecnou snahu o aktivismus ve více směrech, kde je důležitá vůle, odvaha, sebevzdělání a sebezdokonalování a kreativita v hnutí. DM musí ukazovat cestu a myšlenku pro naši budoucnost a přežití naší identity, kultury, tradic a odkazu našich předků pro budoucí generace. Nejlepší by jistě bylo mít MO DM alespoň v každém okrese, ale důležitější je jasně kvalita, nikoliv kvantita.

Přínosné bych také viděl kroky k ideovému uvědomění, např. zařídit v každém regionu jistou knihovnu s možností půjčovat si obsahově vhodné a kvalitní knihy a jiné materiály. Případně, zřídit něco takového alespoň v internetové podobě, protože podmínky asi zatím zcela neumožňují první variantu. Také bych uvítal nějaký hudební projekt pod hlavičkou DM, protože hudba je velká šiřitelka myšlenek. Dále tiskové vydavatelství na výrobu letáků, samolepek a jiných propagačních materiálů, především HM. Nic však nejde hned, proto je třeba dát si své cíle a postupně je naplňovat a hlavně spolupracovat v pevném kamarádském kruhu a podporovat se v našem důležitém boji o přežití.

Jako kritiku bych viděl hlavně nešvar několika jedinců, což je ale celospolečenský problém. Mezi tyto problémy patří např. alkoholismus, kouření, nevhodné chování, nesplněné sliby, materialismus, egoismus a hlavně absurdní pomluvy, lži a tzv. žabo-myší války (a to jen díky neshodám, ješitnosti a touhám uškodit i přes špatné následky celého hnutí). My musíme být čestní, uvědomělí a věrní v rámci našich lidí a pěstovat přátelského ducha. Vždy je třeba myslet, pak až mluvit a jednat, protože pak by se předešlo různým nesmyslným lžím a prohlášením, např. jako to z většiny naprosto lživé prohlášení AN vůči DSSS, jen díky strachu z razií a neshodám! Musíme vždy hledat to, co nás spojuje, nikoliv to, co nás rozděluje.

◆ Co bys chtěl vzkázat čtenářům HM a aktivistům DM?

Všem jim přeji hodně zdaru, sil, pevné vůle, skutečných přátel (co nezradí) a úspěchů v našem společném boji, ve kterém nejsme nikdy sami.

Uvědomme si, že nacionalismus je pozitivní ideologie, prosazující zájmy vlastního národa. Život totiž měříme skutky, nikoliv časem. Je tedy třeba vydržet, být trpělivý, protože dnes jsme kovadlinou, ale zítra budeme kladivem.

Zdravím všechny aktivisty a věrné přátele. Všem děkuji za podporu a také za prostor k rozhovoru a zájem o pomoc. Nikdy se nevzdávejte, náš čas přijde.

6.6.2010 státní věznice Plzeň-Bory

red.krác.

Č.účtu na podporu vězněného V. Pechance a hrazení právních úkonů k obnově procesu je u GE-Money Bank :189703833/0600

Více info na emailu V.pechanec@yahoo.com

Nebuďte lhostejní, příště můžete potřebovat pomoci Vy.

Kontakty

Dělnická mládež – Ciolkovského 853, P. O. BOX 3, 161 00 Praha 6
Předseda DM – Erik Lamprecht
e-mail: info@delnickamladez.cz
Místopředsedkyně DM – Lucie Šlégrová
e-mail: slegrova@delnickamladez.cz

Místní organizace DM

Brno – předseda Jakub Svoboda, e-mail: dmbrno@seznam.cz, web: www.dmbrno.mzf.cz
Plzeň – předseda Marek Kafka, e-mail: mladezplzen@seznam.cz
Ostrava – předseda Tomáš Nováček, e-mail: delnickamladezostrava@seznam.cz
Chomutov – předseda Jan Mrázek, e-mail: dm.chomutovsko@Safe-mail.net
Kroměříž – předsedkyně Barbora Vařáková, e-mail: dm_kromeriz@centrum.cz

PŘIHLÁŠKA

Příjmení: ..... Jméno: .....

Datum narození: .....

Adresa bydliště (včetně PSČ): .....

.....

..... Telefon (e-mail): .....

Povolání (příp. škola): .....

„Přihlašuji se za člena Dělnické mládeže. Slibuji, že budu dbát o dobré jméno sdružení a získávat jeho podporu u veřejnosti.“

Datum: ..... Podpis: .....

Adresa: Dělnická mládež, PO BOX 3, 161 00 Praha 6. Příloha: průkazová fotografie (maximálně 1 rok stará).

Podpořte mladé hnutí

Žádáme všechny členy DM, stejně tak i naše příznivce z DSSS nebo bezpartijní, podpořte naše sdružení libovolnou částkou na činnost. Můžete tak učinit zasláním na náš bankovní účet:

228 787 719 / 0300

Děkujeme. *Předsednictvo DM*